

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012215
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2114012215.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci obžalovaného Mgr. C. H., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. Y., D. XXX/XX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 01.02.2018, č. k. 7T/46/2014-417, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.02.2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trnava podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného C. H. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 28.10.2014, vedenej pod sp. zn. 3 Pv 341/13/2207, zo skutku právne posúdeného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 05.07.2013 v čase okolo 9.10 hod. v Trnave na križovatke ulíc Rybníková - Bučianska - Hlboká - Špačinská ako člen policajnej hliadky PMJ Krajského riaditeľstva PZ v Trnave pri riadení služobného motorového vozidla zn. Seat Leon, EČ: TT 572DV, krátko pred vjazdom do uvedenej križovatky použil zvláštne výstražné zvukové a svetelné znamenie a v rozpore s povinnosťou vyplývajúcou mu z § 40 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke nedbal na potrebnú opatrnosť, vošiel do križovatky pravým priebežným jazdným pruhom z ulice Hlboká na červený svetelný signál „Stoj!“, kde v rýchlosti 65 km/h narazil do osobného motorového vozidla zn. Citroën Xsara, EČ: PK 820AM, ktoré viedol vodič Ing. U. R. v smere z Rybníkovej ulice na obec Bučany v pravom priebežnom jazdnom pruhu predchádzajúci križovatkou na zelený signál „Voľno“, pričom v dôsledku tejto zrážky poškodený Ing. U. R. utrpel pomliaždenie pľúc vpravo, zlomeninu 10. a 12. rebra vpravo, zlomeninu priečneho výbežku 2. - 4. drierového stavca vľavo, pomliaždenie obličky s krvácaním do moču vpravo, pomliaždenie hrudníka a prednej brušnej steny, pomliaždenie stehna, kolena a predkolena vpravo, pomliaždenie ramena vľavo a pomliaždenie panvy vľavo s dobou liečenia 4 týždne, pričom práceneschopnosť sa môže predĺžiť na dobu 5 - 6 týždňov pre nutnosť rehabilitácie a postupnej záťaže bez trvalých následkov a poškodený C. H., spolujazdec vo vozidle zn. Seat Leon, EČ: TT 572DV utrpel zlomeninu tela ramennej kosti vpravo a pomliaždenie a odreninu zápästia vľavo s dobou liečenia 2 mesiace, pričom práceneschopnosť sa môže predĺžiť na 4 - 6 mesiacov pre nutnosť rehabilitácie a postupnej záťaže, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa názoru okresného súdu z vykonaného dokazovania, a to zo samotnej výpovede obžalovaného, ako i z výpovedí všetkých vypočutých svedkov (vynímajúc svedka- poškodeného Ing. R.) jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný mal nielen počas služobného zákroku pri prejazde križovatkou, teda „krátko“, ako to vyplýva z obžaloby, ale i v čase dlhšom pred samotnou nehodou zapnuté nielen svetelné výstražné znamenia, ale i zvukové výstražné znamenia, čo potvrdili viacerí vo veci vypočutí očití svedkovia. Svedok- poškodený Mgr. C. H. na hlavnom pojednávaní jednoznačne potvrdil, že odkedy boli poslaní

dispečingom na objekt, ktorý mali ísť skontrolovať, kolega (obžalovaný) použil výstražné zvukové znamenia, a to už od ulice Stromovej na Dohnányho minimálne, pričom cez križovatky použili dupľovaný klaksón. Svedok I. H. uvádzal, že kolegu H. a H. míňali niekde na ulici Hlbokej, s tým, že vozidlo, ktoré bolo jasne označené PZ bolo vybavené majákom i zvukovým zariadením. Svedok I. I. potvrdil, že keď išli (spolu s kolegom H.) po ulici Hlbokej na útvar, tak v protismere míňali hliadku, ktorá išla na tento signál, pričom mala zapnuté zvukové výstražné zariadenie na vozidle. Svedok I. Y. na hlavnom pojednávaní taktiež uvádzal, že si je istý na sto percent, že policajné auto keď prechádzalo cez križovatku, a to aj v čase pred jej vstupom malo zapnutú sirénu. Rovnako i ďalší vo veci vypočutý svedkovia potvrdili, že počuli policajnú sirénu v priebehu viacerých sekúnd, svedok N. I. uviedol, že cca 10 sekúnd pred nárazom a svedok V. H. dokonca potvrdil, že táto doba mohla byť aj 20 sekúnd, možno i viac pričom zvuk bol plynulý.

V tomto smere bolo preto podľa názoru okresného súdu tvrdenie poškodeného Ing. U. R. o tom, že policajná siréna bola zapnutá až bezprostredne pred vstupom do križovatky, resp. len krátko pred nárazom, jednoznačne vyvrátené vykonanými svedeckými výpoveďami. Rovnako zo znaleckého posudku znalca z odboru cestná doprava je podľa názoru okresného súdu zrejmé, že v prípade, ak obžalovaný ako vodič vozidla Seat Leon použil včas zvláštne výstražné znamenia je možné považovať z technického hľadiska za príčinu predmetnej dopravnej nehody predovšetkým nesprávnou techniku jazdy vodiča vozidla Citroën Xsara, ktorý svojou technikou jazdy neumožnil bezpečný a plynulý prejazd vozidlom s právom prednostnej jazdy a to tým, že oneskorene reagoval na prejazd vozidla Seat Leon riadenou križovatkou v jeho koridore pohybu. V konečnom dôsledku znalec z odboru cestnej dopravy Ing. Peter Rozenberger na hlavnom pojednávaní uviedol, že v znaleckom posudku je uvedená i minimálna časová hranica, kedy mal možnosť vodič vozidla Xsara zabrániť zrážke a aj podľa výsledku znaleckého skúmania, aj pri týchto uvedených rýchlostiach mal možnosť poškodený brzdením zrážke zabrániť a to v čase najneskôr 2,3 sekundy pred zrážkou. Všetky časy nad 2,3 sekundy mal možnosť zabrániť zrážke. Pokiaľ ide o určenie vinníka nehody znalec uviedol, že v danom prípade sa vyskytujú právne otázky, na ktoré jednoznačne nemožno znaleckým skúmaním odpovedať.

Okresný súd ďalej uviedol, že ak obžalovaný v čase vykonávania služobného zákroku prechádzal so zapnutými výstražnými zvukovými signálmi cez križovatku v rýchlosti 65 km/h, nemožno toto jeho konanie považovať za porušenie povinností v zmysle ustanovení zákona o cestnej premávke, nakoľko i poškodený C. H., ako spolujazdec pri služobnom zákroku jednoznačne potvrdil, že tak vodič- obžalovaný, ako i on ako spolujazdec, kontroloval bočné vjazdy do križovatky, pričom bolo zrejmé, že všetky vozidlá jednoznačne zaregistrovali zapnuté signalizačné znamenia, na základe čoho stáli (okrem poškodeného Ing. R.). Nie je možné podľa názoru okresného súdu preto jednoznačne konštatovať, že by obžalovaný vzhľadom na vykonané dokazovanie nedbal na zvýšenú opatrnosť pri prejazde označenej križovatky (aj keď k predmetnej nehode skutočne došlo), pričom v prípade opačných záverov, by sa v podstate negovala opodstatnenosť a dôležitosť vozidiel s právom prednostnej jazdy, či už ozbrojených, alebo záchranných zložiek štátu pri vykonávaní služobných povinností, kedy rýchlosť prejazdu križovatkou tak, ako bola stanovená znalcom na 65 km/hod., nemožno považovať za neprimeranú a v rozpore s účelom práva prejazdu vozidla s prednostnou jazdou v prípade, ak bolo zreteľné zapnutými výstražnými či svetelnými, tak i zvukovými signálmi jasný a nespochybniteľný prejazd takéhoto vozidla, čo bolo výpoveďami viacerých svedkov a rovnako i znaleckým dokazovaním jednoznačne potvrdené.

Okresný súd zdôraznil, že znaleckým skúmaním znalca z odboru cestná doprava bola simulovaná i situácia vyplývajúca z výpovede svedka poškodeného Ing. R., pričom so záverom znaleckého skúmania vyplýva, že i v prípade, ak by boli požití zvukové výstražné signály obžalovaným len 3 sekundy pred zrážkou (tak ako to uvádzal poškodený Ing. R.), je možné považovať z technického hľadiska za príčinu predmetnej dopravnej nehody predovšetkým nesprávnou techniku jazdy vodiča vozidla Citroën Xsara, ktorý svojou technikou jazdy neumožnil bezpečný a plynulý prejazd vozidlom s právom prednostnej jazdy tým, že oneskorene reagoval na prejazd vozidla Seat Leon riadenou križovatkou v jeho koridore pohybu.

Okresný súd tak uzavrel, že dokazovaním v predmetnej trestnej veci nebolo jednoznačne dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, keďže neboli preukázané všetky obligatórne znaky, konkrétne konanie a príčinný vzťah medzi konaním a následkom, a teda objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu tým, že by obžalovaný nedbanlivostným konaním (a to i porušením povinností uložených mu podľa zákona) spôsobil inému ťažkú ujmu na zdraví.

V zmysle ustanovenia § 288 ods. 3 Trestného poriadku okresný súd odkázal v prejednávanom prípade všetkých poškodených, ktorý riadne a včas uplatnili svoj nárok na náhradu škody s ich nárokom na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku zahlásil ihneď na hlavnom pojednávaní prokurátor odvolanie. Argumentoval nasledovne:

„S poukazom na vykonané dokazovanie mám za to, že poškodený Ing. R. nemohol reagovať na použitie „zvláštnych zvukových znamení“ v čase najneskôr 0,7 sekundy po ich použití a to práve z dôvodu, že nemohol cez vozidlá stojace vpravo a tvoriace pre neho oblasť zakrytého výhľadu v tom čase vidieť, že vozidlo obžalovaného bude prechádzať cez koridor pohybu jeho vozidla. Rovnako tak sumarizujem, že obžalovaný sa nemohol spoliehať na použitie zvláštnych výstražných znamení pri prejazde riadenou križovatkou na svetelný signál „Stoj“. V tomto smere poukazujem na situáciu v mieste dopravnej nehody a oblasť zakrytého výhľadu tvoreného vozidlami v priebežnom a odbočovacom jazdnom pruhu. Tento záver korešponduje s ustanovením § 40 ods. 1 zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, podľa ktorého vozidlo so zvláštnym výstražným znamením nemá v cestnej premávke absolútnu prednosť, vodič takéhoto vozidla je povinný dbať na potrebnú opatrnosť, aby iných účastníkov cestnej premávky neohrozil. Obžalovaný však v danom prípade túto povinnosť potrebnej opatrnosti zjavne nedodrжал, bez primeraných dôvodov sa spoliehal výlučne na použitie zvláštnych výstražných znamení. V opačnom prípade by ustanovenie o povinnosti dbať na potrebnú opatrnosť strácalo svoj reálny zmysel, pretože táto skutočnosť by viedla k záveru, že vodič vozidla, ktorý používa „zvláštne výstražné znamenia“ má v cestnej premávke absolútnu prednosť.

Napokon záveru, že obžalovaný nepoužil „zvláštne výstražné znamenie“ s dostatočným časovým predstihom okrem vyjadrenia svedka/poškodeného Ing. R., nasvedčujú aj výpovede svedkov I. Y. a svedka I. K., ktoré možno bez pochyb vyhodnotiť ako vierohodné. Jedná sa o nezaujatých svedkov, bez pomeru tak k obžalovanému, tak k pomeru k poškodenému Ing. R.. Pre úplnosť vyslovujem presvedčenie, že samotný obžalovaný si bol vedomý porušenia ustanovenia § 40 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čo vyvodzujem zo skutočnosti, že poškodeného Ing. R. viackrát počas hospitalizácie v nemocnici navštívil a ospravedlnil sa mu.

Na dôvažok uvádzam, že rozhodnutie súdu podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, t. j. oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a v konečnom dôsledku nekorešponduje ani s odôvodnením napadnutého rozsudku.

K predmetnej dopravnej nehode, pri ktorej poškodený utrpel ťažkú ujmu na zdraví, bez pochyb došlo. S týmto záverom korešponduje odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom sa sudca Okresného súdu Trnava zaoberal okolnosťami vylučujúcimi trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného a nie okolnosťami odôvodňujúcimi záver, že k predmetnej dopravnej nehode nedošlo.“

Z týchto dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava a podľa § 322 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného poriadku vec vrátil Okresnému súdu Trnava na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca. Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti poškodených, ktorí boli o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomení. Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolaciemu súdu odvolaniu prokuratúry vyhovieť. Obhajca obžalovaného poukázal na nesprávnu argumentáciu prokurátora ohľadom výpovedí svedkov Y. a K. a zároveň poukázal na závery znaleckého posudku. Navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný sa priklonil k záverečnému prednesu svojho obhajcu a na argumentáciu prokurátora uviedol, že poškodenému R. sa neospravedlnil, nemal za čo. Keď chodil do nemocnice za poškodeným H., tak sa ako človek zaujímal o zdravotný stav Ing. R., čo však podľa neho neznamená, že by si bol vedomý, že niečo porušil.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na

to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie najmä výsluchom obžalovaného Mgr. C. H., svedkov -poškodených Ing. U. R., Mgr. C. H., svedkov I. H., I. Y., MUDr. Y. U., I. I., N. I., V. H., Ing. I. K., výsluchom znalca z odboru cestnej dopravy Ing. Petra Rosenbergera, oboznámením znaleckých posudkov z odboru cestnej dopravy a zdravotníctva, oboznámením výpovedí svedkov Mgr. I. R., svedkyne - poškodenej Mgr. I. F., čítaním listinných dôkazov, a to chorobopisu o hospitalizácií poškodeného C. H., prepúšťacej správy pacienta poškodeného C. H., lekárskeho správ, záznamov o dopravnej nehode, zápisnice o obhliadke miesta nehody, správ a posudkov, odpisu RT obžalovaného, lustrácie v Registri priestupkov a ostatný spisový materiál.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne rozhodnutiu. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a námietkami prokurátora a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

Nie je pravdivé tvrdenie prokurátora, že pokiaľ by sme prijali záver o nevine obžalovaného, potom vozidlá používajúce zvláštne výstražné znamenie by mali absolútnu prednosť. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že vodič - obžalovaný dbal na potrebnú opatrnosť, keď použil zvláštne zvukové a svetelné znamenie, pričom cez križovatku prechádzal primeranou rýchlosťou 65 km/h. Pokiaľ prokurátor tvrdí, že poškodený nemohol vidieť, že vozidlo obžalovaného bude prechádzať cez koridor pohybu jeho vozidla, treba uviesť, že ide o obhajobné tvrdenia pre poškodeného, ktoré vinu obžalovaného nepreukazujú.

Prokurátor poukazuje na výpovede dvoch svedkov. Z ich výpovede však vyplýva, že policajné auto malo zapnutú sirénu, keď svedok Y. si bol vedomý, že sa to jeho netýka, lebo on stál na červenej a svedok Ing. K. po započutí sirény spomalil. Správne konštatuje prokurátor, keď tvrdí, že ide o svedkov dôveryhodných, ktorých výpovede však treba hodnotiť v prospech obžalovaného.

K ďalšej argumentácii prokurátora ohľadom ospravedlnenia sa obžalovaného poškodenému treba uviesť, že toto obžalovaný poprel. Bez ohľadu na to, či tak obžalovaný učinil alebo nie, nemožno z toho vyvodiť za žiadnych okolností vinu obžalovaného. Práve naopak odvolací súd takýto ľudský prístup obžalovaného policajta, keď sa tento zaujímal o zdravotný stav poškodeného Ing. U. R., oceňuje.

Okresný súd tak správne oslobodil obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, pretože k dopravnej nehode malo prísť porušením povinnosti zo strany obžalovaného, čo však preukázané nebolo, t. j. nebolo dokázané, že skutok tak ako je formulovaný v obžalobe sa stal. Preto krajský súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.